

[Ole Bjørn Kraft.]

Statsbanernes Side. Man vil lukke af! I Virkeligheden er det aldeles urimeligt og meget lidet fremsynet; man hindrer derved en naturlig Udvikling, som ellers vilde finde Sted, man lukker for en Udvikling, som det var naturligt at fremme.

Man siger ganske vist til Aalborg: Aalborg kan jo selv betale, hvad det koster at hæve Broen saa meget, at Sporene kan føres under. Men det er ganske urimeligt, naar man ser hen til den Stilling, man tidligere har taget, at man nu vil forlange, at Byen skal betale ca. 350 000 Kr. Det eneste rimelige og naturlige var, at Statsbanerne, som bygger Broen, indretter den saaledes, at den ikke hemmer Aalborg Bys Muligheder mod Vest.

Det kan være en lille Ting. Aalborg synes nu, det er en stor Ting, saa stor, at Byen selv vil betale de Penge, hvis det bliver nødvendigt. Her er et af de Forhold, hvor Trafikministeren burde vise en rimelig Imødekommenhed, lidt fairness over for en Provinsby og ikke paa den Maade, som man vil gøre, lægge Udgifterne over paa Byen.

Om dette Spørgsmaal er alle Partier i Aalborg enige, Aalborgs socialdemokratiske Borgmester har ved adskillige Lejligheder givet Udtryk for lignende Betragtninger, og de Synspunkter, han har fremsat for Byraadet, er tiltraadt af samtlige Partier.

Her er et Tilfælde, hvor man kunde vise Forstaaelse i Stedet for at stille sig stejlt og urimeligt og skabe Misfornøjelse og Uro. Der har Gang paa Gang været forhandlet om dette Spørgsmaal, men Byen er hidtil blevet afvist.

Jeg vil altsaa, idet jeg saaledes giver en lille Illustration af Forholdet mellem Hovedstad og Provins, rette en indtrængende Henstilling til Ministeren om endnu en Gang at overveje denne Sag og søge en Bevilling, saaledes at det bliver Staten, der kommer til at bære Omkostningerne ved, at Broen bliver hævet det Stykke, som det drejer sig om. Jeg vil i hvert Fald henstille, at man søger at komme Aalborg By saa meget i Møde, at man under alle Omstændigheder deltager i Udgifterne. Derved vil man vise, at man ikke staar stejlt paa sit, men tager rimeligt Hensyn til Krav, der bliver fremsat fra Provinsens Side.

Hans Nielsen: De 6 ærede Oppositionspartier har jo nu haft mange Timer til at øve sig i Stormløb mod Regeringen. Men jeg tror, at naar vi nu gør Regnskabet over alt, hvad der er sagt i disse mange Timer, op, vil de fleste erkende, at den

gode Vilje til at angribe Regeringen har det ikke manglet paa. Men Realiteterne, man har haft at manøvrere med, har i Sandhed været spinkle. Selv om man har sporet en god Vilje hos alle til at hidse hindringen op til gensidigt Overbud baade med, hvad skal jeg sige, personlige Grovheder over for Regeringen og med mere eller mindre saglige Angreb, saa er det dog et saare kummerligt Resultat, man har naaet under denne Forhandling.

Den Taler, der naaede højest, som virkede, hvad skal vi sige, mest søgte i sin Harme, det var jo den næstsidste Taler, det ærede Medlem Hr. Thomsen. Det ærede Medlem svang sig op til at tale om det kummerlige Liv, som Landbruget fører her i Landet, og han erklærede, at Landbruget kan hverken leve eller dø, Fuglene synger ikke mere, naar Plovmanden gaar bag sin Plov; i det hele taget alt, hvad der hidtil har kunnet glæde Mennesker, er ved at forstumme her i Landet.

Jeg mente nu, at der var 1 500 Biler i Viborg, da de mange jyske Landmænd var forsamlet, og der har da altsaa været nogen Trutten med Hornene, selv om Fuglene ikke har sunget ved den Lejlighed, saa det gaar vel ikke slet saa sørgeligt til, som det ærede Medlem fortæller os her. Hvis jeg skulde give det ærede Medlem et godt Raad, vilde jeg give ham det Raad, at han skulde følge den tidligere Statsminister Madsen-Mygdals Eksempel og tørre det elendige Støv, han faar paa sine Fødder her i Rigsdagen, af og drage ud paa Landet og passe sin Bedrift.

Jeg har hørt fra en Kilde, som jeg anser for paalidelig, at den tidligere Statsminister Madsen-Mygdal driver alle sine Gaarde med Overskud, til Trods for at han, som vi alle ved, har en stor Gæld paa den ene og betaler en meget høj Forpagtningsafgift for de andre. Det er ogsaa blevet mig fortalt, at den tidligere Statsminister slet ikke har Vanskeligheder ved at faa Folk, saaledes som det ærede Medlem Hr. Thomsen har villet give det Udseende af, at Tilfældet ellers er. Den tidligere Statsminister maa altsaa være en ualmindelig god og rar Arbejdsgiver, der kan beholde sine Folk, og samtidig maa han være en dygtig Landmand.

Tror det ærede Medlem Hr. Thomsen nu ikke, at for en stor Part af Landmænd, for dem, der er dygtige og flittige og paa-passende, og som staar op med Solen om Morgenen og passer Arbejdet, gaar det hele rundt, selv om det ikke gaar saa særlig godt; men for dem, der har forløftet sig